

## UZASADNIENIE

***Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny :***

Jesienią 2012r. w spółce (...) s.c pojawił się K. T. w w/w firmie, prowadzonej przez R. B. i W. M. i zasugerował możliwość przejęcia, tzn. kupienia firmy czyli spółki cywilnej. Pomiędzy w/w zaczęła się korespondencja, w/w strony spisały umowę przedwstępną przekazania firmy. K. T. reprezentował dwóch innych udziałowców tj. Ś. i P. H.. Umowy R. B. konsultował z Urzędem Skarbowym i zostały one zaakceptowane. Na posiedzeniu po kilku spotkaniach, umowa została zaakceptowana i Urząd Skarbowy przerejestrował firmę na K. T. jako reprezentanta firmy. R. B. zastrzegł jedynie, że posesja na ul. (...), której w/w są właścicielami nie będzie przekazana, a przekazane zostaną tylko agendy firmy (...). R. B. wyłączył się całkowicie z działalności gospodarczej i wyrejestrował w grudniu 2012r., a drugi wspólnik tj. W. M. w styczniu następnego roku i zastrzegł tylko, że nie wolno nowym właścicielom spółki zmieniać kont bankowych, żeby nie uciekli z pieniędzmi. Na podstawie zawartej umowy K. T. i nowi wspólnicy przejęli wszystkich dostawców i wszystkich klientów. R. B. przez następne pół roku nie miał kontraktu z firmą, bo rządził tam K. T.. W. M. pozostał w firmie jako pracownik. R. B. po pewnym czasie rozpoczął informowanie innych podmiotów w tym w tym T-M. , że mogą być problemy z nowymi wspólnikami, gdyż w/w na konto pobierali różny sprzęt i wbrew umowie zmienili konta. W/w założyli sobie nowe konta bankowe i tam pobierali pieniądze od kontrahentów. W miesiącu kwietniu- marcu 2013r. K. T. ze wspólnikami zaczęli mówić, że mają spółkę to dobrze, ale chcieliby kupić połowę posesji. R. B. powiedział, że może sprzedać całość. To w/w zainteresowało. Miała być podpisana umowa w maju 2015r, ale w/w nie przyjechali na termin podpisania umowy. K. B. wysłał maila K. T. w powyższej sprawie, ale w/w nie odpowiedział. Na adres siedziby spółki, gdzie urzędował K. T., przychodziły faktury z T-mobile. Na podstawie nowego wpisu dokonanego przez Urząd Skarbowy, w związku z przejęciem spółki (...) udał się do T-M. i po stwierdzeniu, że to on jest dysponentem danych spółki i telefony posiadane w spółce należy przepisać na niego. Ponadto jako nowy wspólnik i osoba kierująca spółką (...) w okresie od 09 stycznia 2013 roku do 07 maja 2013 roku w salonie firmowym T-M. w O. przy ul. (...), działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. z/s w W. w kwocie 3261,10 zł z tytułu nieuregulowanych należności za usługi telekomunikacyjne i 32895,56 zł z tytułu sprzedaży aparatów komórkowych w ofercie promocyjnej co daje łączną sumę strat 36156,57 zł, poprzez wprowadzenie w błąd pracowników zawierających umowy z ramienia (...) co do zamiaru wywiązania się z zawartych umów oraz co do faktycznych danych dotyczących firmy (...) s.c. w ten sposób, że; w dniu 09 stycznia 2013 roku w salonie firmowym T-M. przy ul. (...) w O. posługując się danymi firmy P. P.H.U (...) s.c. z/s w O., zawarł na okres dwóch lat dwie umowy o numerach (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych, wprowadzając w błąd pracownika w/w punktu co do zamiaru wywiązania się z zawartych umów oraz co do faktycznych danych dotyczących w/w firmy na podstawie, których otrzymał w ofercie promocyjnej „B\_T7\_ (...)” dwa aparaty telefoniczne m.ki S. (...). nie mając zamiaru i możliwości finansowych wywiązania się z zawartej umowy i nie wywiązując się z niej, doprowadzając w ten sposób firmę (...) S.A z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem; w dniu 05 lutego 2013 roku w salonie firmowym T-M. przy ul. (...) w O. posługując się danymi firmy P. P.H.U (...) s.c. z/s w O., zawarł na okres dwóch i pół roku umowę o numerze (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych, wprowadzając w błąd pracownika w/w punktu co do faktycznych danych dotyczących w/w firmy na podstawie, których otrzymał w ofercie promocyjnej „B\_B\_ (...)\_16gb\_ (...)\_30M\_RATY” zestaw internetowy w postaci laptopa m. ki L. (...) z modemem internetowym m. ki H. (...). nie mając zamiaru i możliwości finansowych wywiązania się z zawartej umowy i nie wywiązując się z niej, doprowadzając w ten sposób firmę (...) S.A z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem; w dniu 19 lutego 2013 roku w salonie firmowym T-M. przy ul. (...) w O. posługując się danymi firmy P. P.H.U (...) s.c. z/s w O., zawarł na okres dwóch lat dwie umowy o numerach (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych, wprowadzając w błąd pracownika w/w punktu co do faktycznych danych dotyczących w/w firmy na podstawie, których otrzymał w ofercie promocyjnej „B\_W\_T2\_FB\_2GB\_I\_R” dwa aparaty telefoniczne m.ki A. iPhone 5 16GB nie mając zamiaru i możliwości finansowych wywiązania się z zawartej umowy i nie wywiązując się z niej, doprowadzając w

ten sposób firmę (...) S.A z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem; w dniu 07 maja 2013 roku w salonie firmowym T-M. przy ul. (...) w O. posługując się danymi firmy P. P.H.U (...) s.c. z/s w O., zawarł cztery umowy o numerach (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych, wprowadzając w błąd pracownika w/w punktu co do faktycznych danych dotyczących w/w firmy na podstawie, których otrzymał w ofercie promocyjnej „B\_T7\_NF\_R” trzy aparaty telefoniczne m.ki A. iPhone 5 16GB o wartości 3701,07 zł oraz aparat komórkowy m.ki A. (...) retina (...) +C. (...) w cenie 2559,40 zł. nie mając zamiaru i możliwości finansowych wywiązania się z zawartej umowy i nie wywiązując się z niej, doprowadzając w ten sposób firmę (...) S.A z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem. K. T. nie opłacał należności wynikających z zawartych umów, nie zwrócił pobranych urządzeń, którymi zadysponował jak właściciel. Zawierając w/w umowy z firmą (...), K. T. wykorzystał dotychczasową współpracę, spółki z operatorem, bazując na jej dotychczasowych danych jako kontrahenta spółki (...).

/dowody: zeznania świadka M. B. k. 20, 305

zeznania świadka R. B. k. 21, 304-305

zeznania świadka M. R. k. 241, 309-310

zeznania świadka W. M. k. 358

protokół oględzin k. 29-237

zawiadomienie k. 1-14

opinia k. 46-56 /

Zarzucanego mu czynu K. T. dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 20 października 2007r. do 11.03.2009r. kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu o sygn. II K 457/00 z dnia 10 marca 2004r. za przestępstwa podobne umyślne przeciwko mieniu.

/ dowody: dane o karalności k. 250-252 /

K. T. w swoich wyjaśnieniach nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wyjaśnił, iż w roku 2012 prowadził małą firmę, zajmował się consultingiem i doradztwem i obrotem spółkami. W drugiej połowie roku 2012 zadzwonił do niego pan R. B., powiedział, że ma do sprzedania s.c., która dysponuje sporą nieruchomością w centrum O., współników było dwóch pan B. i pan M., o wszystkim decydował pan B., pan M. pełni funkcję pomocniczą. Pan B. oświadczył, iż z uwagi na wiek i chorobę chce się tej spółki pozbyć, ale spółka jest potężnie zadłużona. Po kilku rozmowach telefonicznych spotkał się z panem B., który przedstawił historię finansową firmy. Spółka była zadłużona na potężne kwoty miała długi na rzecz ZUS, US, ustalili, że w/w będzie próbował negocjować z wierzycielami jakieś rozsądne termin spłat i umożliwienia umorzenia tych długów. Przyjeżdżał do O., chodził do urzędów miasta, skarbowych do komorników, w których spółka (...) miała dużo spraw. Gdyby nie te długi spółka miała szansę na dalsze funkcjonowanie i generowanie zysków. Po jakimś czasie uzgodnili, że współpracownicy oskarżonego zostaną wcieleni do spółki, tj. pan H. i Ś. zawarli stosowne pełnomocnictwa notarialne upoważniające do działania w ich imieniu, oskarżonego wobec spółki (...). Jeszcze w 2012r pan B. wystąpił ze spółki. Nie było możliwości kupienia udziałów, tylko wymienia się współników. Pan B. pierwszy wystąpił ze spółki, zrezygnował z pracy w niej, zrezygnował z jakiegokolwiek aktywności, zrobił to również pan M.. Następnie oskarżony zaczął dowiadywać się m.in. od komorników, że spółka oprócz tych długów, o których powiedział pan B. ma masę innych długów, o których nie powiedział pan B., m.in. oskarżony dowiedział się o wierzycielu spod C., któremu spółka była winna 200-300 tys złotych. Pojechał do niego na rozmowę celem wynegocjowania rozsądnej spłaty długów. Po jakimś czasie dowiedział się, że wierzyciel za C. wystąpił o wszczęcie egzekucji. Spółka oprócz biura siedziby w O. miała jeszcze dwa albo trzy oddziały poza O., wszystko szło mniej więcej dobrze, w/w chcieli te oddziały uaktywnić. Oskarżony płacił w tym czasie za dostawę gazu i regulował rachunki firmy. Głównym powodem zainteresowania się tą firmą była szansa zajęcia nieruchomości w O., kiedy chcieli to z panem B. sfinalizować okazało się, że żaden z notariuszy nie chce się tego podjąć. Okazało się,

że wówczas należało by zapłacić rynkową cenę plus VAT co leżało poza naszym zasięgiem finansowym. Spółka była zadłużona, ścigali komornicy i wierzyciele. W pewnym momencie gdy oskarżony zatrudnił pana M. jako współnika, pan M. odciął go od wpływów finansowych, do czego nie miał prawa i wtedy w/w zaprzestał regulować rachunki i stąd wynikł cały problem. W/w oskarżony był już uprzednio karany sądownie, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu.

/ dowody : wyjaśnienia oskarżonego k. 310

karta karna k. 250-252/

### **Sąd zważył co następuje:**

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż oskarżony jest winny popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd czyniąc ustalenia faktyczne oparł się na materiale dowodowym zgromadzonym w toku przeprowadzonego postępowania. Ten materiał dowodowy pozwolił ustalić istotne okoliczności dotyczące przebiegu zdarzenia i odpowiedzialności oskarżonego.

W świetle zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, jak również w oparciu o pozostałe dowody, zarówno sprawstwo jak i wina oskarżonego co do zarzucanego mu czynu nie budzi, w ocenie Sądu, wątpliwości.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na nie budzących wątpliwości zeznaniach świadków przesłuchanych do sprawy i zeznających na okoliczność przestępstw popełnionych przez tego oskarżonego i okoliczności związanych z powyższym tj. M. B., R. B., M. R., W. M..

Świadkowie ci, zeznawali w sposób wewnętrznie spójny i logiczny. Ich zeznania cechuje konsekwencja. Przesłuchiwani podawali dokładnie, szczerze, w sposób pełny i jasny okoliczności sprawy, które były im wiadome, o których wiedzieli, to jest w których uczestniczyli, widzieli lub słyszeli. Przesłuchani świadkowie zeznawali jedynie na temat okoliczności, im wiadomych. Sąd nie dopatrywał się w ich relacjach ewentualnych ubarwień, przekłamań lub próby rozbudowywania faktów przez dodawanie nieprawdziwych sytuacji. Świadkowie zeznawali szczerze o wiadomych im okolicznościach, nie zeznając o tym czego nie wiedzieli. Zeznania przesłuchanych świadków korespondują także z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, a to z dowodami w postaci dokumentów, uzupełniając się z tymi dowodowymi, wzajemnie potwierdzając się i uwiarygodniając.

Świadek M. B. i M. R., to pracownicy spółki- operatora T- M., którzy z ramienia w/w spółki zawierali opisane w zarzucie umowy lub posiadali wiedzę na ich temat, to jest co do treści zawartych umów, stron powyższych, zakupionego sprzętu warunków umów i nie wywiązania się z nich przez oskarżonego, w tym także zaistniałej w związku z powyższym szkody.

Świadek R. B. i W. M., to (...) spółki (...), od których oskarżony ją przejął. W/w zeznawali, zatem na okoliczności kontaktu z oskarżonym, jego działań w zakresie przejęcia spółki, ich wycofania się z jej prowadzenia, oraz dalszych czynności podejmowanych przez w/w, w tym w zakresie podejmowania decyzji, założenia nowych kont, oraz podpisywania umów w tym z T- M..

W/w zeznali zatem na okoliczności związane z popełnionym przestępstwem, wskazując na wiadome w/w okoliczności, w szczególności takie jak kwestie zawarcia umowy, jej warunków oraz niewypełnienia powyższego, zachowania oskarżonego, jego postępowania.

Zeznania świadków na powyższe okoliczności w pełni zasługują na wiarę. Nie zostały one skutecznie zakwestionowane przez strony, brak jest dowodów, które okoliczności te podawane przez w/w osoby, dyskredytowałyby lub czyniły niewiarygodnymi i nieprawdziwymi. Zeznania tych świadków ponadto pozostają w zbieżności, pokrywają się i uzupełniają z sobą wzajemnie oraz z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

W ocenie Sądu, zeznania powyższych świadków zatem w pełni zasługują na wiarę i pozwoliły na poczynienie ustaleń stanu faktycznego w sprawie i wydanie prawidłowego rozstrzygnięcia, co do odpowiedzialności oskarżonego.

W zakresie wyjaśnień oskarżonego, Sąd nie dał wiary składanym przez niego wyjaśnieniom. Należy stwierdzić, że są całkowicie niewiarygodne. Przynajmniej w wersji przedstawionej przez oskarżonego nie potwierdzają żadne inne dowody, które pozostają z nimi wręcz w sprzeczności. Świadkowie wyraźnie i jednoznacznie wskazali i zeznali, iż to oskarżony kierował firmą, podejmował w niej decyzje dokonywał zakupu sprzętu, za który następnie nie zapłacił, zabierając go. Sąd nie dał zatem wiary wyjaśnieniom oskarżonego, że nie dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu. W ocenie Sądu stanowią one bowiem tylko i wyłącznie przyjętą przez oskarżonego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej za popełnione czyny. Należy zauważyć, iż wyjaśnienia oskarżonego, w których nie przyznaje się do popełniania zarzucanego mu czynu i przedstawia swoją odmienną wersję zdarzenia, nie znajduje potwierdzenia w zebranych w sprawie materiale dowodnym uznanym przez Sąd za wiarygodny. Pozostają one w sprzeczności z dowodami, na których Sąd oparł poczynione ustalenia stanu faktycznego, w tym w szczególności z zeznaniami pokrzywdzonego.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się również na materiale dowodowym w postaci dowodów z dokumentów przedłożonych do sprawy. Dowody te, które wykorzystane zostały w ustaleniach stanu faktycznego w sprawie, Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Korespondują one ze sobą, są spójne nie zawierają sprzeczności oraz korespondują z zeznaniami świadków i oskarżonego w odpowiednim zakresie, którym Sąd dał wiary, jak również okoliczności, w których zostały sporządzone oraz osoby je sporządzające lub uczestniczące w czynnościach z nimi związanych, w pełni zasługują na wiarygodność. Brak jest jakichkolwiek zasadnych podstaw lub okoliczności, które wskazywałyby na niewiarygodność dowodów wykorzystanych przez Sąd. Nie zostały wskazane fakty, które podważałyby wykorzystywane i uznane przez Sąd za wiarygodne dowody z dokumentów i w oparciu, o które do okoliczności dowody te należałoby zdyskwalifikować.

Przy ustaleniach sprawy Sąd oparł się zatem także na dowodach w postaci danych o karności, w zakresie ustalenie poprzedniej karalności oskarżonego oraz danych o osobie w zakresie ustaleń sytuacji oskarżonego.

Nadmienić należy, iż jedną z elementarnych zasad procesu karnego, jest wyrażona w art. 7 kodeksu postępowania karnego zasada swobodnej oceny dowodów. Kierując się tą regułą Sąd rozważył wszystkie zgromadzone w sprawie dowody i na ich podstawie wysnuł wnioski dotyczące rozstrzygnięcia niniejszego procesu. Nie przekraczając, zatem zastrzeżonej mu ustawą swobody, ustalił stan faktyczny będący logiczną konsekwencją zgromadzonych dowodów. Ocena ta pozostając swobodną nie może być uznana za dowolną. Poczynione ustalenia faktyczne dają podstawę do niewątpliwego przyjęcia sprawstwa oskarżonego.

Oskarżony dopuścił się w ramach zarzucanego mu czynu przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. art. 64 § 1 kk albowiem w dacie i miejscu opisanym w zarzucie działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził wskazany tam podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem we wskazanej kwocie, w ten sposób, że dokonał podpisania umów telekomunikacyjnych i dokonał zakupu sprzętu opisanego w zarzucie, wprowadził w błąd wymienioną podmiot co do zamiaru wykonania zawartych umów i spłaty ceny zakupionych przedmiotów i finalnie nie spłacał wymaganych należności. K. T., zatem w okresie od 09 stycznia 2013 roku do 07 maja 2013 roku w salonie firmowym T-M. w O. przy ul. (...), działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. z/s w W. w kwocie 3261,10 zł z tytułu nieuregulowanych należności za usługi telekomunikacyjne i 32895,56 zł z tytułu sprzedaży aparatów komórkowych w ofercie promocyjnej co daje łączną sumę strat 36156,57 zł, poprzez wprowadzenie w błąd pracowników zawierających umowy z ramienia (...) co do zamiaru wywiązania się z zawartych umów oraz co do faktycznych danych dotyczących firmy (...) s.c. w ten sposób, że; w dniu 09 stycznia 2013 roku w salonie firmowym T-M. przy ul. (...) w O. posługując się danymi firmy P. P.H.U (...) s.c. z/s w O. przed jej nabyciem, zawarł na okres dwóch lat dwie umowy o numerach (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych, wprowadzając w błąd pracownika w/w punktu co do zamiaru wywiązania się z zawartych umów oraz co do faktycznych danych dotyczących w/w firmy na podstawie których otrzymał w ofercie promocyjnej „B\_T7\_ (...)” dwa aparaty telefoniczne m.ki S. (...). nie mając zamiaru i możliwości finansowych wywiązania się z zawartej umowy i nie wywiązując się z niej, doprowadzając w ten sposób firmę (...) S.A z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem; w dniu 05 lutego 2013 roku w salonie firmowym T-M. przy ul. (...)

w O. posługując się danymi firmy P. P.H.U (...) s.c. z/s w O., zawarł na okres dwóch i pół roku umowę o numerze (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych, wprowadzając w błąd pracownika w/w punktu co do faktycznych danych dotyczących w/w firmy na podstawie których otrzymał w ofercie promocyjnej „B\_B\_ (...) \_16gb\_ (...) \_30M\_RATY” zestaw internetowy w postaci laptopa m. ki L. (...) z modemem internetowym m. ki H. (...). nie mając zamiaru i możliwości finansowych wywiązania się z zawartej umowy i nie wywiązując się z niej, doprowadzając w ten sposób firmę (...) S.A z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem; w dniu 19 lutego 2013 roku w salonie firmowym T-M. przy ul. (...) w O. posługując się danymi firmy P. P.H.U (...) s.c. z/s w O. przed jej nabyciem, zawarł na okres dwóch lat dwie umowy o numerach (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych, wprowadzając w błąd pracownika w/w punktu co do faktycznych danych dotyczących w/w firmy na podstawie których otrzymał w ofercie promocyjnej „B\_W\_T2\_FB\_2GB\_I\_R” dwa aparaty telefoniczne m.ki A. iPhone 5 16GB. nie mając zamiaru i możliwości finansowych wywiązania się z zawartej umowy i nie wywiązując się z niej, doprowadzając w ten sposób firmę (...) S.A z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem; w dniu 07 maja 2013 roku w salonie firmowym T-M. przy ul. (...) w O. posługując się danymi firmy P. P.H.U (...) s.c. z/s w O. przed jej nabyciem, zawarł cztery umowy o numerach (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych, wprowadzając w błąd pracownika w/w punktu co do faktycznych danych dotyczących w/w firmy na podstawie których otrzymał w ofercie promocyjnej „B\_T7\_NF\_R” trzy aparaty telefoniczne m. ki A. iPhone 5 16GB o wartości 3701,07 zł oraz aparat komórkowy m. ki A. (...) retina (...) +C. (...) w cenie 2559,40 zł. nie mając zamiaru i możliwości finansowych wywiązania się z zawartej umowy i nie wywiązując się z niej, doprowadzając w ten sposób firmę (...) S.A z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem.

Zarzucanego mu czynu K. T. dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 20 października 2007r. do 11.03.2009r. kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu o sygn. II K 457/00 z dnia 10 marca 2004r. za przestępstwa podobne umyślne przeciwko mieniu.

Oskarżony niewątpliwie dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu. Jego zachowanie wyczerpało znamiona art. 286 § 1kk. Wprowadził on bowiem pokrzywdzonego w błąd, uzyskując określone dobra, doprowadzając tym samym w/w do niekorzystnego rozporządzenia mianie i finalnie nie spełnił ciężącego na nim obowiązku zwrotnego, wynikającego z umów w postaci wskazanego świadczenia, do którego był zobowiązany.

Analiza zebranych w sprawie dowodów pozwoliła, Sądowi na uznanie że oskarżony jest winnych popełnienia zarzucanego mu czynu. Całokształt powyższych dowodów, ocenianych przy uwzględnieniu zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, w ocenie Sądu, wskazują, iż oskarżony wyczerpał znamiona zarzucanego mu czynu, działając z zamiarem popełnienia w/w przestępstwa. Należy zauważyć, że oskarżony osobiście udał się do instytucji gdzie uzyskał sprzęt i podpisał przedmiotowe umowy. Zrobił to świadomie i dobrowolnie. Zebrane dowody wskazują, że to oskarżony sam dobrowolnie, bez wpływowo podpisał przedmiotową umowę. Ponadto oskarżony osobiście podpisał przedmiotowe umowy. Tym samym, to oskarżony zawarł umowę, i to on działał w tym zakresie w sposób opisany w zarzucie.

Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony miał zamiar dopuszczenia się czynu z art. 286 § 1 kk. Dobitnie świadczy o tym, fakt posłużenia się przez niego nieprawdziwym oświadczeniem co do zapewnienia wywiązania się z umów oraz niespłacaniem rat umów. Tym samym celowo i w zamiarze bezpośrednim wprowadził, w tym zakresie w błąd drugą stronę umowy. Ponadto na powyższe wskazuje również fakt niezapłacenia żadnej należności wynikającej z zawartej umowy. Oskarżony zawierając przedmiotowe umowy miał pełną świadomość i zamiar w zakresie nie wywiązania się z nich, a więc wprowadzenia w błąd pokrzywdzonego co do wzajemnego świadczenia wynikającego z umów. Na powyższe wskazuje szereg okoliczności związanych z popełnieniem zarzucanego czynu. Po pierwsze należy zauważyć, iż oskarżony, to osoba, która przed przejściem kierownictwa w spółce przebywał dłuższy czas w Zakładzie Karnym, gdzie odbywał wyrok za przestępstwa oszustwa związane z czynami wobec spółek. Ponadto przebywając w zakładzie poznał P. H., drugiego jego współnika w przedmiotowej spółce. P. H., to osoba bezrobotna, która nie posiada nawet własnego miejsca zamieszkania. W/w osoby to zatem byli przestępcy, w tym oskarżony za oszustwa w tym działający jako recydywista. Przejmując kierownictwo w przedmiotowej spółce, oskarżony nie dysponował środkami finansowymi, aportem, czy innym kapitałem, a jedynie obietnicami związanymi z przejściem władztwa nad spółką.

Finalnie w/w tak szybko jak się pojawił tak też szybko zniknął ze spółki, po zawarciu umów z pokrzywdzonym, z których się nie wywiązał i pobraniu sprzętu w ramach tych umów, który to sprzęt został przez niego zadysponowany. Po przyjeździe do spółki, oskarżony wbrew zawartej umowie założył nowe konta, aby uzyskiwać na nie środki pieniężne wynikające z zobowiązań kontrahentów spółki, aby robić to poza kontrolą, do swojej dyspozycji. Po zawarciu umów i uzyskaniu sprzętu oskarżony zadysponował nim, to jest sprzęt tego nie zwrócił, nie przekazał do spółki, nie dał potencjalnym pracownikom, a przekazał niewiadomym osobą w tym sprzedał, uzyskując korzyść finansową. Pomimo, zatem nie wywiązywania się z umowy, oskarżony uzyskany sprzęt rozdysponował, nie zwracając go, oraz za niego nie płacąc. Należy także zauważyć, iż oskarżony w ramach umów pobrał bardzo drogi i zaawansowany sprzęt w tym drogie telefony i tablety jedne z najnowocześniejszych. Uzyskanie sprzętu takiej jakości i w takiej cenie, nie było niczym uzasadnione. Nie było tylu pracowników w spółce, aby wymagany i potrzebny był taki sprzęt, jak również w żadnym zakresie i w żadnej części nie było uzasadnienia pobrania takiego sprzętu. Nie wymagały tego potrzeby spółki, jej pracowników, lub inny interes w/w spółki. Także tłumaczenie, w tym zakresie wyrażone przez oskarżonego nie sposób uznać za wiarygodne lub przekonujące. Okoliczności powyższe wskazują, że sprzęt ten uzyskany został tylko i wyłącznie celem bezprawnego uzyskania korzyści majątkowej przez oskarżonego. Dodatkowo oskarżony nie płacił za zobowiązania wynikające z umów, nie świadczył rat, ani należności z powyższego wynikających i to od samego początku ich zawarcia. Należy nadto zauważyć, iż to oskarżony, a nie spółka za powyższe zobowiązania odpowiadał. To oskarżony zawarł umowy, on się zobowiązał do określonych postanowień, to oskarżony wybrał określone postanowienia umowne i zobowiązania oraz sprzęt, i finalnie podjął decyzje i wyraził zgodę poprzez swój podpis na zawarcie konkretnych umów. Ponadto w przedmiotowym okresie zawierania umów, to oskarżony kierował spółką, decydował o zawieranych umowach, podejmował wiążące decyzje w spółce, a nie kto inny. Pozostali potencjalni wspólnicy tak naprawdę w spółce nie występowali, jak np. P. H., udzielili oni oskarżonemu pełnomocnictwa, i byli niejako wirtualnymi wspólnikami, to oskarżony o wszystkim decydował. Wcześniejsi wspólnicy jak B. czy M., nie podejmowali w tym czasie żadnych decyzji i nie zajmowali się sprawami spółki na szczeblu kierowania nią. B. wycofał się w tym okresie całkowicie ze spółki, a M. jedynie występował w niej jako pracownik, nie podejmując decyzji i nie kierując nią.

Oskarżony ponadto zawierając przedmiotowe umowy korzystał z danych spółki, wykorzystując, fakt wcześniejszej współpracy w/w jednostki z pokrzywdzonym, a tym samym wprowadzając w błąd pracownika w/w punktu pokrzywdzonego, co do faktycznych danych dotyczących w/w firmy na podstawie, których otrzymał oferty promocyjne.

Powyższe okoliczności, w ocenie Sądu wskazują, iż oskarżony działał z zamiarem popełnienia zarzucanego mu czynu.

Oskarżonemu zarzucić można stosunkowo duży stopień zawinienia w trakcie popełnienia czynu. Brak jest okoliczności winę wyłączających. Oskarżony ten jest osobą pełnoletnią. Brak było podstaw do ewentualnego zakwestionowania jego poczytalności. Nie zachodzą również inne przesłanki pozwalające wyłączyć winę oskarżonego co do popełnienia przypisanych mu czynów. Od oskarżonego można było wymagać zachowania zgodnego z prawem. Miał on świadomość, iż popełnia czyny bezprawne. Wiedział, iż jego zachowanie jest działaniem niedozwolonym, niezgodnym z przyjętymi regułami zachowania. Oskarżony ten miał zatem świadomość bezprawności swojego działania. Pomimo to zachował się w sposób zabroniony, a więc naruszający określone normy prawne.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk. Uwzględniono, zatem rodzaj naruszonego dobra, stopień szkodliwości społecznej czynu jak i zawinienie sprawcy.

Do okoliczności negatywnych mających wpływ na rodzaj i wymiar kary zaliczyć należy rozmyślność działania, świadomość, co do bezprawności podejmowanych decyzji, wagę naruszonych przez oskarżonego obowiązków, negatywny odbiór społeczny popełnionego czynu, wartość wyrządzonej czynem karalnym szkody.

Na społeczną szkodliwość czynów oskarżonego ma wpływ fakt, iż kierował się on chęcią łatwego zysku, działał z determinacją, w pełni umyślnie, skierował swoje działanie przeciwko szczególnemu dobru chronionemu prawem, to

jest prawu własności innych podmiotów, działał z określoną determinacją, należy mieć na uwadze dodatkowo sposób działania sprawcy oraz wagę i naganność takiego działania oraz przestępczy rozmiar.

Do okoliczności negatywnych Sąd zaliczył bardzo dużą uprzednią karalność oskarżonego, nie incydentalność konfliktów w/w z prawem.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd wymierzył oskarżonemu za popełnione przestępstwo określoną w wyroku karę pozbawienia wolności. W ocenie Sądu taka kara, w przedmiotowym wymiarze w pełni spełni swoje cele. Należy zauważyć, iż mając na uwadze wagę popełnionego przestępstwa jego rozmiar i zakres, jak również zagrożenie związane z jego popełnieniem, ale również uprzednią karalność oskarżonego, jedyną karą możliwą do wymierzenia była rodzajowo kara pozbawienia wolności. Każdy inny rodzaj kary byłby nieadekwatny do popełnionego czynu i w żadnym zakresie nie spełniałby celów stawianych przed karą. Ponadto wymierzona kara musiała być kara w odpowiedniej wysokości, aby uwzględnić wszelkie przesłanki jej wymiaru. Kara wymierzona w wyroku w wskazanej tam wysokości w pełni spełnia wszelkie stawiane przed nią cele w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej, jak również jest adekwatna do popełnionego czynu z uwzględnieniem uprzedniej karalności oskarżonego, w tym działaniu w ramach powrotu do przestępstwa.

W tej sprawie, w ocenie Sądu, zostały spełnione wobec oskarżonego ustawowe przesłanki określone w art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 kk. To powoduje, że łagodniejsze potraktowanie w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności, może mieć zastosowanie. Sąd, zatem warunkowo zawiesił temu oskarżonemu orzeczoną karę pozbawienia wolności na okres próby określony w wyroku. Pomimo wagi popełnionego czynu można uznać, że dana oskarżonemu szansa w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary może spełnić swoje zadanie i ustrzec go od popełniania nowych przestępstw. W ocenie Sądu w przedmiotowym przypadku, cele kary w stosunku do oskarżonego spełni kara z warunkowym zawieszeniem niż kara bezwzględna. Należy tu bowiem dać prymat celom wychowawczym i zapobiegawczym kary wobec oskarżonego niż odpłaty za popełniony czyn. W ocenie Sądu, zatem warunkowe zawieszenie wykonania kary, da szansę oskarżonemu na powrót do normalnego życia zgodnego z zasadami prawa i porządku publicznego, natomiast kara izolacyjna może powyższego nie spełnić. Sąd, zatem warunkowo zawiesił oskarżonemu orzeczoną karę pozbawienia wolności na okres próby określony w wyroku. Sąd przyjął, iż w przypadku oskarżonego, ze względu na jego właściwości i warunki osobiste oraz charakter popełnionego przestępstwa, oraz uprzednią karalność, wymagane jest orzeczenie okresu próby w takim wymiarze, co powinno skłonić go do przestrzegania porządku prawnego i nie popełniania w szczególności tego rodzaju przestępstw w przyszłości. Dlatego też ustalony został okres próby w powyższej wysokości.

Wyrok wywiera również skutki w zakresie prewencji ogólnej, ma zatem oddziaływać na społeczeństwo. Dlatego też zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu kara spełnia powyższe zadanie, mając w szczególności na uwadze wagę tego rodzaju przestępstw oraz ich negatywny odbiór społeczny, a także zagrożenie społeczne związane z ich popełnianiem.

Całokształt przedstawionych okoliczności sprawił, że Sąd orzekł jak w dyspozytywnej części wyroku. Uznając, iż orzeczonej karę jest współmierną do znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu i zawinienia sprawcy, a także będzie skutecznym środkiem do zwalczania tego typu przestępczości, a indywidualnie wobec oskarżonego pozwoli na zrozumienie błędnego postępowania i uniknięcie w przyszłości podobnych czynów.

Mając na uwadze, iż w wyniku przestępstw zaistniała szkoda, która nie została naprawiona, wobec pokrzywdzonego, Sąd uwzględniając w tym zakresie złożony przez osobę uprawnioną tj. Prokuratora, wniosek w trybie art. 46 § 1 kk, orzekł wobec oskarżonego w odpowiednim zakresie obowiązki naprawienia szkody w części.

Orzeczenie w przedmiocie opłat i kosztów procesu uzasadniają powołane przepisy prawa i są konsekwencją wydanego wyroku skazującego.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w wyroku.